

[Per Hækkerup.]

kommer til at lægge byrder på befolkningen. Ja, jeg har godt nok set, at Dagens Nyheder her til morgen bringer en sensationel meddelelse om, at nu har de to oppositionspartier fundet en løsning, der, som det hedder, skulle løse krisen uden at lægge nye byrder på befolkningen. Det ville være meget interessant at få at vide, hvorledes dette kan ske. Jeg tror nok, man kan gå ud fra, at det hører hjemme på propagandaens overdrev, når man taler om, at man kan klare det mir nichts dir nichts uden byrder overhovedet. Det ville da være virkelig spændende at se, hvorledes sådanne forslag skulle udformes. Jeg tror, det er farligt at udbrede den forestilling, at man kan klare disse problemer, som man står over for, uden nogen form for ubehageligheder.

Jeg vil gerne pointere, at hele denne propaganda, hele denne diskussion, har været ført ikke først og fremmest mod forslagene effektivitet med hensyn til hovedformålet, men mod byrdefordelingen, og når man nu formentlig fra oppositionspartiernes side ikke vil nøjes med at kritisere den byrdefordeling, regeringsforslagene indeholder, men også vil stille forslag om, hvorledes byrdefordelingen efter oppositionspartiernes mening skulle være, ja, så vil jeg bede om, at man meget nøje lægger mærke til, hvad der er det egentlige indhold i diskussionen mellem oppositionspartierne og regeringspartierne. Jeg kan naturligvis ikke vide, hvilke forslag de to oppositionspartier vil møde frem med. Jeg har set omtalt i pressen, at man måske kunne tænke sig en nedsettelse af indtægtsgrænsen for betaling til stabiliseringslånet fra de nuværende ca. 20 000 kr., svarende til en skalaindkomst på 14 000 kr., til 6 000 kr. i skalaindkomst. Jeg ved ikke, om det er alvorlige overvejelser, der foregår i oppositionspartierne i denne henseende, men det ville i hvert fald svare til den byrdefordeling, man på forhånd må regne med at oppositionspartierne tilsigter.

Jeg har også bemærket, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har skitseret et program — jeg ved ikke, om partiet venstre står bagved. Jeg kan kun med interesse konstatere, at vi ikke, når vi tidligere har drøftet økonomiske problemer, hos det liberale parti venstre har mødt den ringeste forståelse for tanker i den retning, som det ærede

medlem har givet udtryk for i mandagskronikken i Dagens Nyheder. Men det ville være interessant at få at vide, hvilke varegrupper det ærede medlem tænker sig skulle bære en sådan forøget importafgift; det ville være interessant at vide, hvor stort beløb det ærede medlem mener der på denne måde via en importafgiftsforhøjelse skal inddrages, hvor stor importafgiftsforhøjelsen skal være. Med andre ord: hvilken reel byrde har det ærede medlem tænkt sig skulle pålægges befolkningen på denne måde, og hvilken byrdefordeling giver det i forhold til den byrdefordeling, regeringsforslagene indeholder? Jeg ved heller ikke, i hvilken udstrækning det overhovedet vil være muligt at gennemføre den tanke, det ærede medlem har udkastet, under hensyn til de internationale forpligtelser, Danmark er indgået i; men jeg vil lytte med interesse, hvis det ærede medlem under debatten finder anledning til at give os noget mere detaljerede oplysninger om sine tanker.

Der har mod stabiliseringslånet været fremført et argument, som jeg synes fortjener alvorlig overvejelse. Det er det argument, at det er uheldigt, at stabiliseringslånet principielt hviler på den skattepligtige indkomst, der er resultatet af en ligning, som ikke altid er lige effektiv. Det er derfor med så meget desto større glæde, jeg har set, at regeringen er enedes om at foreslå en skærpelse af kontrollovgivningen. En skærpelse af kontrollovgivningen er jo ikke bare en simpel retfærdighedshandling over for den gruppe af befolkningen, der ikke har nogen mulighed for at unddrage sig den fulde skattebyrde af sin indtægt, men det er efter min opfattelse også en foranstaltning, der er et betydningsfuldt led i den almindelige økonomiske politik. Det er nok rigtigt, at virkningerne af de skærpede kontrolforanstaltninger ikke vil være mærkbare i den øjeblikkelige situation, men de vil på lidt længere sigt efter min opfattelse meget væsentligt kunne indvirke på udformningen af den økonomiske politik. Når man erkender, at situationen gør det nødvendigt at dæmpe forbruget, tror jeg, de fleste vil være enige i, at det må være rimeligt at begynde ikke bare, som tidligere nævnt, ved storforbruget, men også ved det skjulte forbrug, som utvivlsomt findes i ly af den for lempelige kontrol med selvan-